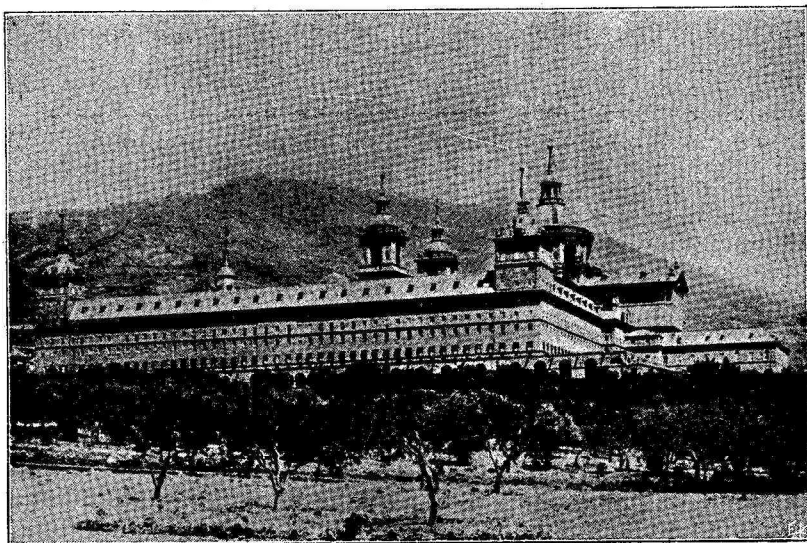

ΜΑΔΡΙΤΗ

Τὸ Ἑσκουριάλ.

ΕΣΚΟΥΡΙΑΛ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΚΥΜΙΑΣ

ΤΟ λησμονημένον πως Ἑσκουριάλ, χάρις εἰς τὸν Λουμπὲ εἰσῆλθε, διὰ τινος ἡμέρας τούλάχιστον, ἐκ νέου εἰς τὴν ἐνημερότητι.

Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐπισκεφθεὶς πρὸ τινων ἡμερῶν τὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας, ἐσταμάτησε πρὶν εἰσελθῆναι εἰς Μαδρίτην εἰς τὸ ἄλσος τοῦ Ἑσκουριάλ (Escorial) ὅπως καταθέσῃ στέφανον ἐξ ἀνθέων εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀλφόνσου ΙΒ' καὶ ἐπισκεφθῇ τὸ περίεργον καὶ τεράστιον Βασιλικὸν Μοναστήριον τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου τοῦ Ἑσκουριάλ. Οἱ κοδομηθέν ἐπὶ τῆς βασιλείας Φιλίππου τοῦ Β', πρὸ τριακοσίων καὶ πλέον δηλοδῆ ἐτῶν, τὸ κολοσσαῖον οὗτο κτίριον ἀποτελεῖ τετράπλευρον διακοσίων ἐξ ἑκτῶν τῶν μέτρων καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὸ πλάτος.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ αὐτοῦ εἶναι ἀπλὴ καὶ ἐπιβήλ-λουσα οὐδαμοῦ κοσμημάτων. Ἐκτιμήμενον εἰς χιλίων μέτρων ὕψος ἐπὶ λόφου τινὸς ἐρειδομένου ἐπὶ τῆς Σιέρρας Γουαδαράμα, δεσπόζει τῆς κοιλάδος τοῦ περιωνύμου Μανθαρῆς, τὸν ὅποιον οὐδεὶς μεσαιωνικὸς πειρητὴς ἢ μυθιστοριογράφος ἐλησμόνησε. Τὸ κέντρον τοῦ οἰκοδομήματος καταλαμβάνει ὁ ναός, οὗ ἡ κρύπτη καλύπτει τοὺς τάφους τῶν βασιλέων τῆς Ἰσπανίας, περὶ αὐτὸν δὲ τὸ ἀνάκτορον, ἡ μονὴ καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς. Ὁ ὑπομονητικὸς ἐπισκέπτης δύναται νὰ ἀριθμῇ δεκαεὶς αὐλὰς, τεσσαράκοντα παρεκκλήσια, 2,673 παράθυρα, 1200 θύρας, 86 κλίμακας καὶ 89 πίδακας καὶ κρήνας· ὀλόκληρον δὲ τὸ μήκος τῶν στοῶν τοῦ Ἑσκουριάλ ὑπελογίσθη εἰς 160 χιλιόμετρα.

ΠΙ τῆς τῶν φαιῶν τῆς θαλάσσης ὑδάτων, ὁ ἄνεμος συσσωρεῖ τὰ νέφη. Μεταξὺ τῶν νεφῶν καὶ τῆς θαλάσσης ὁ Ἀγγελος τῶν τρικυμιῶν πλανᾶται ὑπερήφανος, ὁμοιος μὲ μαύρην ἀστραπὴν.

Ἄλλοτε ψαύει ἀκριθιγῶς τὰ κύματα διὰ τῶν πτερύγων του,

Ἄλλοτε ὀρμᾷ ὡς βέλος πρὸς τὰ νέφη. Κραυγάζει καὶ ἡ χαρὰ του ἐκπαῖ ἐν τῇ τολμηρᾷ κραυγῇ τὴν ὅποιαν τὸ πτηνὸν ἀναδίδει.

Τί ὑπάρχει ἐν τῇ κρα γῇ ταύτῃ;

Ἡ δίψα τῆς τρικυμίας!

Δύναμιν ὀργῆς, φλόγα πάθους, πεποίθησιν εἰς τὴν τελικὴν νίκην, ἰδοὺ τί ἀκούουν τὰ νέφη εἰς τὴν κραυγὴν ταύτην.

Οἱ γλάροι οἰμῶζον πρὸς τῆς τρικυμίας, οἰμῶζον, ἐπιψαύουν τὴν θάλασσαν, φαίνονται ἐτοιμοὶ νὰ κρῦψουν εἰς τὰ βάθη αὐτῆς τὸν τρόμον, τὸν ὅποιον ἐνσπείρει εἰς αὐτοὺς ἡ προτεγγίζουσα τρικυμία.

Οἱ κόλυμβοι στεναρίζουν καὶ αὐτοί. Δέν δύνανται νὰ ἐννοήσουν οἱ κόλυμβοι οὗτοι, τὴν ἡδονὴν ἣτις εὐρίσκεται εἰς τὰς μάχας τῆς ζωῆς.

Τῶν κερκινῶν ὁ κρότος τοὺς φοβίζει.

Ὁ ἀνότης λιπαρόχηρ, τὸ πτηνὸν τῶν βορρῶν θαλασσῶν, περίτρομος κρύπτει τὸ παχὺ σῶμά του ἐντὸς τῶν βράχων. . . Μόνον ὁ ὑπερήφανος Ἀγγελος τῶν τρικυμιῶν ἵπταται γενναῖος, τολμηρὸς, ἐλεύθερος ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς λευκαζούσης ἀπὸ τοὺς ἀφροῦς.

Πάν-οτε σκοτεινότεραι καὶ πλησιέστεραι αἱ νεφέλαι καταβαίνουν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Τὰ κύματα ὑψοῦνται, ψάλλουν, χορεύουν προσκαλοῦντα τὸν κερκινῶν.

Ὁ κερκινὸς βομβεῖ. Τὰ κύματα βρυχῶνται, ἀφρί-